

RADA GMINY
WISLICY

**UCHWAŁA NR VI/33/2007
RADY GMINY w WIŚLICY
z dnia 22.03. 2007 roku**

**w sprawie zmiany uchwały Nr XVIII/105/2004 Rady Gminy w Wiślicy
z dnia 27 maja 2004 roku w sprawie uchwalenia „Strategii Rozwoju
Gminy Wiślica na lata 2004-2006, 2007-2013”**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z 2002 r. Dz. U. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568) uchwała się co następuje:

§ 1.

W uchwale Nr XVIII/105/2004 Rady Gminy w Wiślicy z dnia 27 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Strategii Rozwoju Gminy Wiślica, podrozdziały 1.5.4, 4.4, otrzymują brzmienie określone w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY w WIŚLICY
Stanisław Borzęcki
Stanisław Borzęcki

Załącznik

1.5.4. Zabytki, turystyka, rekreacja

Dzieje Wiślicy sięgają IX wieku, kiedy to Wiślica stanowiła jeden z ważniejszych ośrodków osadniczych na terytorium plemienia Wiślan.

Najcenniejszymi zabytkami Wiślicy są:

Kościół – początki ośrodka kościelnego sięgają XI wieku. Pierwotny kościół był romański, następny kościół, większy od poprzedniego, romański z kryptą wzniesiono w XII wieku. W miejscu kościoła z kryptą został zbudowany w pierwszej połowie XIII wieku trójnawowy kościół romański, przy którym miała siedzibę kapituła kolegiacka, erygowana około połowy XII wieku. Obecny kościół zbudował Kazimierz Wielki w połowie XIV w.; kościół był wykańczany w latach 1370-1380, odnawiany w 2 połowie XVII w., w XVIII w., oraz w 1824 r., zniszczony poważnie w czasie działań wojennych w 1915 r., odbudowany w latach 1919-1926, częściowo uszkodzony w 1945 r., został później odrestaurowany. Obecnie kościół charakteryzuje styl gotycki z romańskimi pozostałościami architektonicznymi i rzeźbiarskimi; murowany z ciosu. Korpus dwunawowy, prostokątny, czteroprzęsłowy, prezbiterium węższe, czteroprzęsłowe, zamknięte wielobocznie. W głównym ołtarzu znajduje się wczesnogotycka kamienna rzeźba Matki Boskiej z Dzieciątkiem, tzw. Madonny Łokietkowej, słynąca łaskami, w 1965 r. poddana zabiegom konserwatorskim, ukoronowana 17 VII 1966 r. przez kardynała Stefana Wyszyńskiego. W prezbiterium można podziwiać polichromie rusko – bizantyjską z końca XV w. W czasie prac konserwatorskich i wykopaliskowych w latach 1958-1963 odkryto relikty kościoła romańskiego z drugiej ćwierci XIII w. z partiami posadzki z płytek ceramicznych. Ponadto w kościele znajdują się barokowe ołtarze boczne i konfesjonały oraz późnorenesansowe nagrobki i epitafia.

Kolegiata – pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Wiślicy jest trzecią świątynią wzniesioną na tym samym miejscu.

Wykopaliska archeologiczne doprowadziły do odkrycia co najmniej dwóch świątyń wcześniejszych od gotyckiej kolegiaty. Pierwszą z nich była romańska rotunda sąsiadująca z równie starym pallatium, pochodzącym prawdopodobnie z XI stulecia. Gotycka kolegiata powstała z inicjatywy Kazimierza Wielkiego, o czym świadczą mają jej cechy charakterystyczne dla „kazimierzowskich” kościołów: smukłość proporcji i dwunawowy korpus. Genezy takiego właśnie rozwiązania korpusu, nazywanego też salowym, szukać należy w budownictwie klasztornym, choć posiada ono przeznaczenie nie tylko liturgiczne. Wnętrza kościołów wykorzystywane były wówczas także jako sale sądowe. Korpus kolegiaty miał cztery przęsła, zaś prezbiterium było trójprzęsłowe, zamknięte pięciobocznie. Nakrywały je sklepienia: w korpusie posiadające rysunek gwiazd pięcioramiennych splecionych z ośmioramiennymi; w prezbiterium krzyżowo – żebrowe, oparte na profilowanych wspornikach. Od frontu do kolegiaty dostawiona była niewielka kruchta, rozdzielająca dwie czworoboczne wieże pochodzące ze starszego, romańskiego kościoła. Nad bocznym wejściem do świątyni znajduje się tablica fundacyjna z 1464 roku przedstawiająca postaci

Kazimierza Wielkiego i biskupa Bodzanty, ofiarujących Matce Boskiej model wiślickiej kolegiaty.

Dom Długosza – to drugi budynek uzupełniający zespół wiślickiej kolegiaty. Wzniesiony w 1460 roku staraniem wielkiego polskiego kronikarza, będącego także kanonikiem wiślickim, przeznaczony był pierwotnie dla kanoników – a obecnie mieści plebanię i muzeum. Ceglano – kamienny, piętrowy budynek nakryty jest stromym dwuspadowym dachem. W ceglanym trójkątnym szczycie znajduje się herb Długosza – Wieniawa. Bardzo podobny budynek ufundował Długosz także w Sandomierzu i Krakowie. Wiślicki Dom Długosza restaurowany był również przez profesora Szyszko – Bohusza. Zmianie uległ wtedy układ wnętrza budynku, pojawiły się w nim też neogotyckie portale.

Ponadto, do cennych zabytków kultury materialnej zaliczyć należy:

- Zespół kościoła parafialnego p.w. Św. Bartłomieja z 1440-1450 r. w Chotlu Czerwonym,
  - Zespół kościoła filialnego p.w. Św. Wawrzyńca z 1535 r. w Gorzysławicach,
  - Kościół parafialny p.w. Św. Teresy z Avila z 1875 r. w Jurkowie,
- Inne interesujące elementy krajobrazu takie jak krzyże, kapliczki i świątki z XIX i XX wieku.

W Muzeum Regionalnym, znajdującym się przy ulicy Długosza, można zapoznać się z historią Wiślicy i okolic, obejrzeć liczne mapy, makiety, plansze, eksponaty pochodzące z wykopalisk oraz kopię płyty „Orantów”, której oryginał znajduje się w podziemiach kolegiaty.

W rejonie Rynku, w rezultacie prowadzonych prac archeologicznych odnaleziono relikty murowanego pallatium z rotundą z X-XIII wieku.

Do dyspozycji turystów na terenie gminy Wiślica są:

4 rezerwaty przyrody:

- Skorocice – geologiczno-stepowy o powierzchni 7,7 ha,
- Góry Wschodnie – stepowy, ścisły o powierzchni 1,78 ha (Chotel Czerwony),
- Skotniki Górne – stepowy, ścisły o powierzchni 1,9 ha,
- Przęślin – stepowy, ścisły o powierzchni 0,72 ha.

7 pomników przyrody nieożywionej:

- jaskinia gipsowa, Skotniki Górne,
- odsłonięcie geologiczne gipsów, Łatanice,
- odsłonięcie geologiczne gipsów, Gorzysławice,
- odsłonięcie geologiczne gipsów, Wiślica,
- 3 odsłonięcia geologiczne gipsów, Chotel Czerwony

1 użytek ekologiczny:

„Szczerbaków” – słone źródło.

Turyści, zainteresowani pieszymi wędrówkami do swojej dyspozycji mają oznakowane szlaki turystyczne:

Szlak niebieski – szlak Pińczów – Wiślica liczy 39 km, zaczyna się w Pińczowie, prowadzi przez teren Garbu Pińczowskiego i Niecki Soleckiej aż do Wiślicy,

Szlak zielony – szlak Grochowiska – Wiślica liczy aż 90,5 km i prowadzi z Grochowisk przez teren Garbu Pińczowskiego, Niecki Połanieckiej, niecki Soleckiej i Doliny Nidy.

Na południowy zachód od Wiślicy znajduje się wzniesienie gipsowe, gdzie mają być zrekonstruowane wczesnośredniowieczne grodziska oraz osady starosłowiańskie.

W związku z likwidacją bocznicy kolejowej w miejscowościach: Skotniki Górne, Skotniki Dolne oraz Skorocice, planuje się wykorzystać w/w tereny na budowę ścieżek rowerowych.

Gmina Wiślica nie posiada zagospodarowanych terenów rekreacyjnych.

4.4. ATRAKCYJNOŚĆ INWESTYCYJNA

Gmina Wiślica, z uwagi na położenie może stanowić zaplecze mieszkaniowe dla mieszkańców miasta powiatowego Busko-Zdrój. Rozległe tereny mogą posłużyć pod lokalizację inwestycji ze strony przedsiębiorców budowlanych.

Gmina oferuje tereny oraz obiekty, których należyte wykorzystanie będzie w stanie przyczynić się do rozwoju branży turystycznej w regionie.

Jednym z projektów celem podkreślenia walorów turystycznych Gminy Wiślica, jest wykorzystanie wzniesienia gipsowego na południowy zachód od Wiślicy, jako rekonstrukcję grodzisk, wczesnośredniowiecznej osady wraz z wytyczeniem ścieżek dydaktycznych oraz budowy stanic wodnych dla kajakowego szlaku turystycznego na rzece Nida.

Ponadto planowane jest wytyczenie ścieżek rowerowych w miejscowościach: Skotniki Górne, Skotniki Dolne oraz w Skorocicach, wykorzystując w tym celu tereny byłej bocznicy kolejowej.